

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2016 r.

w sprawie rodzajów ekspozycji wyłączonych z limitów dużych ekspozycji²⁾

Na podstawie art. 110za ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dom maklerski do limitów dużych ekspozycji, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 1, z późn. zm.), nie włącza ekspozycji, o których mowa w art. 400 ust. 2 lit. e oraz f tego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 1, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505, 1513, 1634, 1844 i 1890.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie ma umożliwić stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w *sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012* (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, str. 1), zwanego dalej "rozporządzeniem 575/2013".

Przepis § 1 projektowanego rozporządzenia ma na celu określenie ekspozycji wyłączonych z limitów dużych ekspozycji. Art. 400 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 wymienia rodzaje ekspozycji, które mogą być wyłączone częściowo lub w pełni z reżimu dużych ekspozycji, o którym mowa w art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia.

Proponuje się wyłączyć z limitów dużych ekspozycji ekspozycje odpowiadające warunkom określonym w art. 400 ust. 2 lit. e oraz f rozporządzenia 575/2013.

Przepis art. 400 ust. 2 lit. e pozwala na wyłączenie z reżimu dużych ekspozycji składników aktywów stanowiących należności od instytucji kredytowych i inne ekspozycje wobec instytucji kredytowych ustanowione przez instytucje kredytowe, z których jedna działa na zasadach niekonkurencyjnych i udziela kredytów lub je gwarantuje w ramach programów ustawodawczych lub swoich statutów, do celów wspierania określonych sektorów gospodarki przy pewnej formie nadzoru ze strony rządu i ograniczeń w odniesieniu do wykorzystania tych kredytów, pod warunkiem że odpowiednie ekspozycje wynikają z tych kredytów, które są przekazywane beneficjentom za pośrednictwem instytucji kredytowych, lub z gwarancji tych kredytów. Wyłączenie wyżej opisanych ekspozycji ze stosowania reżimu dużych ekspozycji jest celowe ze względu na specyficzny charakter takich ekspozycji polegający w szczególności na sposobie przeznaczenia udzielanych kredytów, zasadę udzielania kredytów oraz nadzór rządu nad wykonywaniem działalności kredytowej. Wyłączeniu takich ekspozycji z zakresu stosowania przepisów dotyczących dużych ekspozycji w większym stopniu umożliwi domom maklerskim wsparcie działań rządu zmierzających do wspierania określonych sektorów gospodarki bez zagrożenia naruszenia przy tym obowiązujących przepisów prawa.

Celowym jest również zastosowanie wyłączenia z reżimu dużych ekspozycji wynikającego z art. 400 ust. 2 lit. f rozporządzenia 575/2013. Zgodnie z przywołanym przepisem możliwe

jest wyłączenie składników aktywów stanowiących należności od instytucji i inne ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem że te ekspozycje nie stanowią funduszy własnych takich instytucji, ich termin zapadalności nie przekracza następnego dnia roboczego i nie są denominowane w jednej z głównych walut handlowych. Zasadność wprowadzenia takiego rozwiązania wynika z obiektywnych trudności polegających na rozbiciu ekspozycji, które nie są denominowane w jednej z głównych walut handlowych, pomiędzy kilku kontrahentów. W przypadku posiadania takiej ekspozycji domy maklerskie są zmuszone do utrzymywania jej w ograniczonej liczbie instytucji prowadzących rachunki w takich walutach. Ponadto zgodnie z opinią wyrażoną przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego dana waluta może nie być traktowana jako główna waluta handlowa, w przypadku gdy są spełnione pewne przesłanki zastosowania wyjątku m.in. niewystarczający handel walutą na głównych rynkach wymiany czy wręcz niewymienialność waluty. Wyłączenie to wymaga dokonania oceny poszczególnych walut, które miałyby zostać uznane za inne niż główne waluty handlowe. Jako uzasadnienie przyjęcia takiego wyłączenia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego wskazał, iż w takich okolicznościach instytucje nie są w stanie zmniejszyć swoich ekspozycji w rzeczonych walutach na koniec dnia poniżej wymaganego limitu zgodnego z reżimem dużych ekspozycji. Domy maklerskie mogą potencjalnie posiadać ekspozycje na walutę, która nie należy do głównych walut handlowych. W szczególności należy wskazać, iż w przypadku domów maklerskich, które udostępniają platformy obrotu pozagiełdowymi instrumentami finansowymi (tzw. rynek forex), coraz więcej instrumentów finansowych jest wprowadzane do oferty. Szerokie spektrum oferowanych instrumentów finansowych umożliwia klientom dywersyfikację portfela inwestycyjnego. W tym celu domy maklerskie sięgają po coraz mniej popularne instrumenty finansowe. W szczególności wprowadzane instrumenty finansowe są denominowane w coraz większej liczbie walut. Waluty te ze względu na to, iż są mało popularne na rynkach finansowych, charakteryzują się mniejszą płynnością. Na chwilę obecną w ofercie domów maklerskich specjalizujących się rynkiem forex nie znajdują się instrumenty finansowe oparte na walutach, które nie należą do głównych walut handlowych. Nie można natomiast wykluczyć występowania w przyszłości instrumentów finansowych, które oparte byłyby na walucie, która nie należy do katalogu głównych walut handlowych. Taka sytuacja mogłaby spowodować przekroczenie limitu dużych ekspozycji ze względu na niemożliwość zamknięcia przez dom maklerski na koniec dnia pozycji, która oparta jest o walutę nienależącą do katalogu głównych walut handlowych, w związku z brakiem płynności na rynku tej waluty.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w *sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w *sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych* (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o *działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o *działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa*, w związku z § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. poz. 979), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Konieczność zapewnienia stosowania przepisów rozporządzenia 575/2013 przemawia za jak najszybszym wejściem w życie projektowanego rozporządzenia, co uzasadnia odstępnie od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w *sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych* (M. P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.